

**[Statsministeren]**

Regeringen kan ikke støtte dette forslag. Efter vor opfattelse indeholder ombudsmandens redegørelse en udførlig, udtømmende og tilstrækkelig fremstilling af sagens baggrund og forløb. Ombudsmanden har – som altid – haft helt frie hænder ved tilrettelæggelsen og gennemførelsen af sin undersøgelse af også denne sag.

Ombudsmanden selv slutter sin beretning med at konstatere, at siden der nu er meddelt opholdstilladelse i samtlige de omhandlede sager, har han ikke nu anledning til at foretage yderligere i sagen. Det ville derfor af principielle grunde være særdeles betænkeligt i forhold til ombudsmandsinstitutionen, dersom ombudsmandens konklusioner ikke kunne markere sagens afslutning. Dersom en kommissionsdomstol skulle etableres, måtte den jo nødvendigvis begynde helt forfra og også inddrage ombudsmandens egen beskrivelse og vurdering i sit arbejde. Også kommissionsdomstolen måtte ifølge sagens natur være fuldstændig frit stillet.

Regeringen mener på denne baggrund ikke, at det kan tjene et fornuftigt formål, at man nu skal påbegynde afhøring af i snesevis af politikere og embedsmænd.

Jeg mener også, at det er værd at mærke sig, at ombudsmanden heller ikke i den foreliggende sag har gjort brug af den særlige bestemmelse i § 11 i instruksen for Folketingets ombudsmand. Ifølge denne bestemmelse skal ombudsmanden, hvis han konstaterer, at der er begået fejl eller forsømmelser af større betydning, give særskilt meddelelse til Folketingets Retsudvalg og til vedkommende minister. Denne fremgangsmåde har ombudsmanden som sagt ikke benyttet sig af. I stedet har ombudsmanden valgt den almindelige procedure, hvorefter sager, hvori ombudsmanden har udtalt kritik, alene fremsendes til Retsudvalget til orientering. Jeg synes også, at dette kan tages som en tilkendegivelse fra ombudsmanden om karakteren af hans kritik.

Efter regeringens opfattelse foreligger denne sag fuldt og åbent belyst. Med hensyn til ansvaret for den prioritering af tamilske familiesammenføringsager, som gennem en bestemt periode blev fulgt af Direktoratet for Udlændinge, foreligger heller ingen tvivl. Ansvaret ligger hos den daværende justitsminister og regering. Regeringen har påtaget sig ansvaret for et fuldt

klarlagt begivenhedsforløb. Det er nu engang altid den pågældende minister og regering, der bærer ansvaret for forvaltningen.

Ombudsmanden har anvendt et kraftigt ordvalg i sin karakteristik af den prioritering, hvorom sagen drejer sig. »Overordentlig kritisabel« er det udtryk, ombudsmanden bruger. Jeg er helt opmærksom på, at dette er alvorlige ord fra ombudsmandens pen. For at proportionssansen nu ikke skal gå tabt, vil jeg minde om, at Folketingets medlemmer jo ved, at dette udtryk – og også endnu stærkere udtryk – tidligere i et antal tilfælde er anvendt af ombudsmanden, uden at dette har ført til krav om nedsættelse af kommissionsdomstole eller andre supplerende undersøgelser.

Og så vil jeg gerne sige, at regeringen ikke anfægter ombudsmandens vurdering eller stiller sig kritisk an over for den. Som statsminister vil jeg gerne tilkendegive også fra Tingets talerstol, at naturligvis er det beklageligt, at ombudsmanden i sagen om de tamilske familiesammenføringer har fundet forvaltningen overordentlig kritisabel. Vi har noteret os ombudsmandens kritik, og den kritik tager regeringen til efterretning. Det vil sige, at den retter regeringen sig efter. Den vil være normgivende i eventuelle tilsvarende sager, der måtte foreligge i fremtiden.

Jeg vil gerne føje nogle enkelte væsentlige betragtninger til om selve stridens problemstilling, så denne problemstilling ikke går i glemmebogen. Der har ikke været tale om et totalt stop for tamilske familiesammenføringer igennem 1988. Tallene taler for sig selv. Af de 500 tamiler, der i 1988 ønskede at opnå opholdstilladelse i kraft af reglerne om familiesammenføring, fik mere end 200 personer tilladelsen i 1988.

Jeg tror, alle vil huske, at i årene 1986 og 1987 var antallet af familiesammenføringer i Danmark overordentlig stort. Efter fredsaftalen, der blev afsluttet mellem Indien og Sri Lanka i juli 1987, ændrede forholdene i Sri Lanka sig til det bedre. FN's højkommissær for flygtninge har anslået, at i perioden fra juli 1987 til september 1988 vendte ca. 40.000 tamiler tilbage til Sri Lanka. Forholdene på øen var så forandrede, at flere europæiske lande fandt, at det var forsvarligt at sende tamilske asylansøgere tilbage.

Vi skal også huske på vor egen hjemlige politiske situation i efteråret 1987. Fra socialdemo-